

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-04-07

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 2 7 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10624>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΪΑΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ σελήνια 8.
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
EDITOR S. CHOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ὁδὸς - BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἡ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΘΡΟΝΙΚΩΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ.

Ἐν τῶν σπουδαιότερων, ἢ μᾶλλον τῶν σπουδαιότερων τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ λυθῇ αἰσίως, χαρμυσύνως δ' ὑπεδέξατο τὴν διαδοθεῖσαν ἀγγελίαν πᾶς, καλῶς γινώσκων καὶ ὀρθῶς ἐκτιμῶν τὴν ἐκ τούτου προκύψουσαν ὠφέλειαν.

Ἡ διευθέτησις τῶν θρονικῶν εἰσοδημάτων, ὑπὲρ ἧς ἀνέκαθεν καὶ πολλάκις ἡμεῖς, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἀσθενῶν δυνάμεων μας, συνηγορήσαμεν, ἦτον ἐν ἐκ τῶν ζητημάτων ἐλείνων ἅτινα ἀπῆλθον, ὡς ἐκ τῆς ἐποχῆς, καὶ τῆς θέσεως εἰς ἣν αὐτὰ περιήλθον, σύντονον καὶ πρωϊμώτεραν τὴν λύσιν. Πρὸ πενταετίας περίπου, προβλέποντες τὴν δυσάρεστον θέσιν εἰς ἣν ἤδη περιήλθον τὰ θρονικά εἰσοδήματα, ἐγράφομεν ὅτι, «ἐάν μὴ λάβωσι ταῦτα τὴν χρῆσιν ἐθνικῶν συνεισφορῶν, βαθυκρῶν θ' ἀπολεσθῶσι καὶ τότε, καὶ αἱ μητροπόλεις δυσκόλως θὰ διατηρῶνται καὶ ἡμεῖς θὰ ὀδυρόμεθα ὅτι ἀπώλοντο πρὶν ἢ χειρισθῶμεν αὐτὰ ἐθνωφελῶς». Καὶ δὲν ἦτον ἀνάγκη ἐκτάκτου τινὸς νόμου πρὸς προνοήσιν τῆς καταστάσεως εἰς ἣν μοιραίως ἤγοντο τὰ πράγματα.

Ὡς γνωστὸν, τὰ ὑπὸ τὰς μορφὰς ζητειῶν καὶ λειτουργικῶν σπουδαιότερα θρονικά εἰσοδήματα, ἐπὶ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως εἰσπραττόντο, δυνάμει φερμανίου τῶν Ἀρχιερέων, τῆ βοήθεια τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς, τὴν βοήθειαν ταύτην, πολλάκις αἰτηθεῖσαν ἤρνηθη ἡ παρούσα Κυβέρνησις. Τούτου λοιπὸν ἔνεκον, καὶ ἐπειδὴ παρήλθεν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν μία εὐχὴ καὶ μία εὐλογία ἤρκει ὡς εἰς τοῦ ποιμένος συριγμὸς ν' ἀθροίσῃ ἐν τῇ μάνδρᾳ τὰ πρόβατα πρὸς ἀμελεῖν, ἦτον ἐπόμενον ὅτι βαθμηδὸν εἰς δυσάρεστον οικονομικὴν θέσιν θὰ περιήρχοντο αἱ μητροπόλεις, καὶ τοῦτο ἀκριβῶς συνέβη ἤδη, μικρῶν καὶ ἀσημάντων μέρους εἰσπραττομένου ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν, περιορισθέντων τῶν θρονικῶν εἰσοδημάτων εἰς μόνα σχεδὸν τὰ κανονικά, ἅτινα εἶνε συνεισφορά καταβαλλομένη ἐκ τῶν ταμείων τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ εἰς τὰ ἐνοίκια τῶν διαφόρων μοναστηριακῶν κτημάτων τῶν ἀνηκόντων τοῖς θρόνοις· ἀλλὰ δὲ τινα, ἑκτακτα εἰσοδήματα, ἀνήκουσιν αὐτοῖς τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἀτομικῶς.

Ἄλλ' ἡ κατάστασις αὕτη λίαν μικροπρεπὴς εἰς τὸ ἔθνος, ὡς μὴ συντηρουμένων ἀξιοπρεπῶς τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν μητροπόλεων, καὶ λίαν ἐπιζήμιος, ἔδει ἐπὶ τέλους, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ὥρᾳ ἀληθῶς, ἀλλὰ κάλλιον ἀργὰ παρά ποτὲ, νὰ διεγείρῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων καὶ, τῇ πρωτοβουλίᾳ ἢ τῇ συνεργασίᾳ τῶν Ἀρχιερέων τῆς νήσου συνετάχῃ νομοσχέδιον, δι' οὗ διακανονίζονται μὲν τὰ θρονικά εἰσοδήματα (ζητεῖται καὶ λειτουργικά), ὀριζομένου τοῦ ποσοῦ εἰς ἕν τοῖς ο) ἐπὶ τῆς δεκάτης, διαχειριστικαὶ δὲ Ἐπιτροπαὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῶν Ἀρχιερέων θὰ κανονίζωσι τὸν μισθὸν τῶν Ἀρχιερέων τὰς δαπάνας τῶν Μητροπόλεων καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ περισσεύματος, ὅπερ δατιθεταὶ ὑπὲρ ἐθνωφελῶν σκοπῶν κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς τέσσαρας ἐπισκοπικὰς Ἐπαρχίας. Τὴν εἰσπραξίν τῶν δικαιωμάτων τούτων θὰ βοηθῇ ἡ Κυβέρνησις. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, συντεταγμένον ἀπὸ πέρυσι, δὲν ἐτέθη εἰς ἐπιψηφισίν ἔνεκα λόγων ἰδιαιτέρων, ὧν, ὅμως, ἀρθέντων ἤδη, ὡς εὐχαρίστως μανθάνομεν, πρόκειται νὰ τεθῇ ὑπ' ὄψιν τοῦ Νομοθετικοῦ καὶ ἐπιψηφισθῇ κατὰ τὴν παρούσαν σύνοδον.

Ἡ σπουδαία αὕτη βελτίωσις τῆς οἰκτρᾶς τῶν θρονικῶν εἰσοδημάτων καταστάσεως, ἢ ἀντικατάστασις τοῦ παναρχαίου ἐκείνου συστήματος, ὅπερ, ὡς ἐλείων καὶ ἀπαθὸν πρὸς τὰς περιστάσεις ἐναυάγησε, διὰ νομίμου, εὐλόγου καὶ καταλλήλου τῆ ἐποχῆς καθ' ἣν ζῶμεν διευθετήσεως καὶ διαρρυθμίσεως, θὰ καλλύνη μίαν σελίδα τῆς συγχρόνου κυπριακῆς ἱστορίας, ἐρήμης δυστυχῶς τοιούτων κοινωνικῶν κατορθωμάτων, μετ' εὐφημιῶν δὲ θ' ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα τῶν ἱθυνόντων τῆς κυπριακῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ὁποίων καὶ τῇ συνεπινεύσει των κατωρθώθη τὸ πρὸς τὰ πρόσω ἐν τούτῳ βῆμα, ὅπερ, μετ' οὐ πολὺ ἴσως, θὰ ἀκολουθήσῃ ὡς εὐχόμεθα καὶ δεύτερον, ἦτοι ἡ γενικὴ διαρρυθμίσις τῆς ὅλης ἐν Κύπρῳ ἐκκλησιαστικῆς οὐσίας, ἀφ' ἧς καὶ μόνης πολλὰ τὰ καλά ἐλπίζει ἡ νῆσος.

Καὶ τὰ καλά δὲ, ἅπερ ἐπαγγέλλεται ἡ διαρρυθμίσις αὕτη τῶν θρον. εἰσοδημάτων δὲν εἶνε ἀνάξια λόγου. Πρῶτον τιθενται τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχιερέων ἀνωτέρω πάσης συκοφαντίας καὶ μομφῆς, αἰτινες, ὅσον ψευδεῖς καὶ ἀνῶσι, σκιαζοῦσι

πάντοτε πρὸ τῶν ὀφειλῶν τοῦ ποιμένου τὰ πρόσωπα τῶν ποιμένων. Δεύτερον ὀρίζονται τὰ δικαιώματα τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν ἀναγκαιῶν ὀφφικαλέων καὶ ὀπαλλήλων των πρὸς τὸ νὰ ζῶσιν ἀξιοπρεπῶς, καὶ τὰ καθήκοντά των πρὸς τὸ ποιμνίον των, ἵνα διατελῶσι πάντοτε σεβαστοὶ καὶ ἀγαπητοί. Τρίτον δὲν θὰ περιφέρωνται τοῦ λοιποῦ ὡς εἰσπρακτορες, ἀλλ' ὡς ποιμένες, εὐλογοῦντες καὶ διδάσκοντες τὸ ποιμνίον των. Τέταρτον, διὰ μεμετρημένης καὶ οικονομικῆς χρήσεως, θὰ καθιστῶνται ὠφέλιμοι εἰς τὴν πατρίδα των, διατιθεμένου τοῦ περισσεύματος ὑπὲρ ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν.

Ταῦτά εἰσι τὰ κυριώτερα καὶ κεφαλαιώδη ὠφελήματα, ἅπερ ἐπαγγέλλεται ἡ ἐπὶ θύραις μεταρρυθμίσις αὕτη, καὶ τούτων ἔνεκα ἐχαιρετίσθη χαρμυσύνως ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τὸ ἄκουσμα, ἐλπίζομεν δ' ἐντὸς ὀλίγου ν' ἀκούσωμεν ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐγένετο νόμος καὶ νὰ δημοσιεύσωμεν αὐτὸ πρὸς γινῶσιν πάντων.

Ἡ ἀνοικοδομησις τοῦ ναοῦ ἁγίας Νάπας.

Ὡς πάντοτε, ἀνεκινήθη καὶ ἐφέτος κατὰ τὴν μεγάλην ἐβδομάδα τὸ ζήτημα τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ ναοῦ ἁγίας Νάπας, ἔχομεν ὁμῶς τὴν πεποίθησιν ὅτι τὴν φορὰν ταύτην θὰ ἴδωμεν ἀποτέλεσμα, καὶ δὲν θ' ἀναγκασθῶμεν ἀφοῦ παρελθῶσιν αἱ ἡμέραι αὐταὶ ν' ἀναγγεῖλωμεν καὶ πάλιν, ὡς πολλάκις ἄλλοτε, ὅτι παρητήθησαν αἱ Ἐπιτροπαὶ καὶ ἀπεκοιμήθη τὸ ζήτημα διὰ νὰ ἐξυπνήσῃ καὶ πάλιν ἄλλην ἁγίαν ἐβδομάδα καὶ νὰ κοιμηθῇ ἀμέσως τὴν Δευτέραν τῆς Λαμπρᾶς. Ὅχι ἡ δραστηριότης μεθ' ἧς συνεζητήθη τὸ πρᾶγμα ἐφέτος καὶ ἐξελέχθη ἡ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως, δὲν ἐπιτρέπει νὰ εἰσχωρήσῃ τοιαύτη ἀμφιβολία εἰς τὰ πνεύματά μας.

Τὴν παρελθούσαν ἁγίαν Πέμπτην, ὅτε τὸ ἐν πέμπτον τῶν ἐνοριῶν μόλις ἔχωρει ὁ ναὸς καὶ τὰ τέσσαρα πέμπτα ἴσταντο ἔξω εἰς τὴν αὐλήν ὡς ὁ Πέτρος ἀκολουθήσας μακρόθεν τὸν διδάσκαλόν του, τὸ ἐν πέμπτον ἠκροᾶτο τῆς μεγάλης ἀκολουθίας, τὰ δὲ τέσσαρα πέμπτα πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς στέρησεως ταύτης, ἔστησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς αὐλῆς ἐν τραπέζιον, ἔθεσαν ἐπ' αὐτοῦ βιβλίον ἄγραφον καὶ μελανοδοχείον καὶ ὄλα τὰ πρὸς γραφὴν ἐπιτήδεια καὶ ἀμέσως συνετάχθη τὸ ἐξῆς πρακτικόν, τὸ ὁποῖον ὑπέγραψαν πλείστοι ὄσοι καὶ εἶν' ἔτοιμοι νὰ ὑπογράψωσιν ὄλοι οἱ ἐνοριῆται.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι χριστιανοὶ κάτοικοι τῆς Ἐνορίας ἁγ. Νάπας, ἀπὸ πολλοῦ συναισθητόμενοι τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἀνεγέρσεως νέου ναοῦ καταλλήλου τῇ Ἐ-

ποχή κατά τε τὸν χρόνον καὶ τὸ σχέδιον καὶ ἐν γενικῇ συνελεύσει πρὸ διατίσεως περιπέτου ἀποφασισαυτες τὴν ἀνέγκειν τοιοῦτον γὰρ ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Ἐκκλησίας, διὰ πρακτικῶν δὲ ἐκλέξαντες Ἐπιτροπὴν με ἀριστικὴν ἐντολήν ὅπως ποιήσῃ ἐναρξίαν τοῦ ἔργου, καὶ ἐπειδὴ ἐνέκα παρεμβληθέντων κωλυμάτων ἢ οὕτως ἐκλεχθέντα τότε Ἐπιτροπὴ δὲν προσέβη εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς αὐτῆς, ἐκλέγομεν διὰ τοῦ παρόντος ἐνδεκαμελὴ Ἐπιτροπὴν, συνισταμένην ὑπὸ τῶν κ. κ. Γ. Δ. Κακαθούμη, Δημοσθ. Χατζηταύλου, Μ. Μαυροσκοφῆ, Παπαρ. Ν. Λαγίτου, Χρ. Παυλίδου, Μ. Σχίζα, Γαβριήλ Ι. Κακογιάννη, Λάμπρον Θ. Ρωσσίδου, Ν. Σ. Φραγκοῦδη, Γεωργ. Παυλίδου καὶ Σ. Ι. Αραούζου, εἰς τὴν ἀναθέτωμεν, τὴν ἐπιτροπὴν ὅπως ἄνευ ἀναβολῆς ἐνεργουμένη μετὰ τῆς κατὰ καιρὸν Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας κάμῃ ἐναρξίαν τοῦ ἔργου μετὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἤδη περιουσίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἐνεργῆ δὲ διαρκούτος τοῦ ἔργου ἀνεκδομίας κατὰ τὴν ἐγκρασίαν τῆς πρὸς τὸ ἐπιμελεστότερον καὶ ἐξέυρη ἐν γενεὴ πάντα δυνατόν πόρον πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου.

Ἐν Λεμεσῷ τῆν 29)10 Ἀπριλίου 1890.

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτῆ συνήλθεν εἰς πρώτην συνεδρίαν ὁμοῦ μετὰ τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐκεῖ ἐξελέγη πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ κ. Γ. Κακαθούμη, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Δημοσθ. Χατζηπαύλου καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Σπ. Ι. Αραούζος, ἐλανοίσθησαν αἱ τακτικαὶ συνεδριάσεις κατὰ πᾶσαν δευτέραν Κυριακὴν, ἕκτακτοι δὲ ὁσάκις καὶ ὅτε συγκαλῆ τοιαύτας ὁ πρόεδρος, καὶ προσέβη ἀμέσως εἰς τὸ νὰ ζητήσῃ πληροφορίας ἐκ τριῶν διαφόρων μερῶν περὶ ἀρχιτέκτονος. Μέχρι τοῦ σημείου τούτου ἀκριβῶς εἶχον φθάσει αἱ ἐνέργειαι καὶ τῆς προτέρου ἐκλεγεῖσθαι εἰδικῆς τοιαύτης Ἐπιτροπῆς, ἔχομεν ὁμοῦ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ ἐμακρύνῃ, μία δὲ μόνον ψῆφος κατὰ τὴν πρώτην ταύτην συνεδρίαν εὐρέθη κώλυμα διὰ νὰ μὴ καταρριφθῶσιν ἀμέσως ἀπὸ τοῦδε αἱ παρακείμενοι ἡλικικοί.

Ἐπὶ τῇ ἀνακινήσει τοῦ ζητήματος τούτου εὐρέθησαν καὶ αὖθις αἱ ἀντιτείνοντες, αἱ μὲν, ἐπὶ τὸ οικονομολογικώτερον ἀληθῶς, ἐννοοῦσιν ὅτι τότε μόνον πρέπει νὰ γείνη ἐναρξίς τοῦ ἔργου, ὅταν ἀρκετὸν χρῆμα συναθροισθῇ καὶ πολλὰ ἄλλα πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον προηγηθῶσιν, αἱ δὲ, ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέον νὰ κτισθῇ εἰς ἄλλο μέρος, νὰ μείνῃ δ' ἡ παλαιὰ ὡς ἔχει, ἥτις μετὰ 50-100 ἔτη θὰ χρησιμεύσῃ, διότι τότε δὲν θὰ χωρῇ οὐδ' ἡ ἀνεγερθησομένη τοὺς κατοίκους. Οἱ πρῶτοι τούτων ἔχουσι δίκαιον, ἀλλὰ βεβαίως, διὰ τοῦτο ἐξελέγη Ἐπιτροπὴ, ὅπως προνοητῆ μεριμνήσῃ καὶ σκεφθῇ περὶ ἄλλων, αἱ δὲ δεύτεροι ὁμοῦ, οἵτινες ἀγνοῦσιν πόθεν συμπεραίνουσιν ὅτι μετὰ 50-100 ἔτη ἡ Λεμεσὸς θὰ ἔχῃ περισσότερους κατοίκους, εἶνε ἐλπίς νὰ παραδεχθῶσιν ὅτι ἐὰν εἰσηκούετο ἡ ἰδέα των (συζητηθεῖσα ἄλλως τε ἄλλοτε καὶ καταψηφισθεῖσα), οὐ μόνον θὰ ἐξημιούτο ἡ Ἐκκλησία περὶ τὰς 1000 λίρας δι' ἀγορὰν οἰκοπέδου καὶ ζήτησιν τοῦ ὑλικῆς τῆς παλαιᾶς, ὅπερ θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν νεάν, ἀλλὰ καὶ θὰ καθυπεβάλλετο τὸ ταμεῖον τῆς Ἁγίας Νάπας εἰς οὐσίας μεγάλας καὶ δυσαναπληρώτους πρὸς διατήρησιν καὶ τῆς ἄλλης Ἐκκλησίας καὶ αὐξήσιν ἱερέων καὶ ὑπαλλήλων, μόλις καλύπτων ἤδη ἐκ τῶν διαφόρων εἰσοδημάτων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων τὰς ἀπαιτουμένας πρὸς διατήρησιν τῶν ὑπαρχόντων δαπάνας.

Ἐν τούτοις, ὡς εἶπομεν, πεποιθήσαμεν ὅτι τὸ ζήτημα τούτο εἰσῆλθε πλέον εἰς τὴν ὁδὸν τῆς

λύσεώς του, οὕτω δ' ἡ Λεμεσὸς θὰ ἔχῃ μετὰ τινα ἔτη περικαλλέστατον ναόν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐφθασαν τέλος αἱ ἀπαντήσεις τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὰ διάφορα αἰτήματα τῆς Κύπρου καὶ κατετέθησαν πρόχθεσ ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Νομοθετικοῦ. Διὰ τῶν ἀπαντήσεων τούτων καθίσταται γνωστὸν ὅτι: τὰ ἐν τῷ ὑπομνήματι διάφορα ζητήματα ἀψηχολήσαν πολὺ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀπασχολοῦσιν ἐτι, ὅτι ἔχει ὑπ' ὄψιν ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνάστης τὰ διάφορα ταῦτα αἰτήματα καὶ θὰ πράξῃ πᾶν ὅτι δυνατόν πρὸς προαγωγὴν καὶ εὐτυχίαν τῆς νήσου, καὶ, ὡς μόνον τετελεσμένον γεγονός, ἀγγέλλει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ὑπουργείου ὅτι ἡλαττώθη τὸ δικαίωμα ὅπερ ἐλαμβάνετο εἰς τὴν ἐκδόσιν διαβατηρίων, εἰς ἓν σελλίνιον.

Ὡς βλέπετε τὸ ὑπ' ὄψιν εἶνε τὸ πρωτεῦον στοιχεῖον τῶν Ἀγγλων. Αἰωνίως ἔχομεν νὰ κάμωμεν μετὰ τὸ ὑπ' ὄψιν. Ὡ! πόσον τῇ ἀληθείᾳ μᾶς καστιζει αὐτὴ ἡ ὄψις τῶν Ἀγγλων. Ἡμεῖς ἔχομεν ἐστραμμένα τὰ βλέμματα εἰς τὰς χεῖρας των καὶ ἐκεῖνοι μᾶς παρουσιάζουσιν αἰωνίως τὴν ὄψιν των. Ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἐπὶ τῶν διαβατηρίων δικαιώματος ἀπὸ πέντε εἰς ἓν σελλίνιον, εἶνε ἀρκετὰ ἀστεῖα, ὡς ὠφελούσα τοὺς νησιώτας 10 ἕως ἢ 20 λίρας ἐτησίως, εἶνε ἀρκετὰ σοφὴ, ὡς εὐρύνουσα τρόπον τινὰ εἰς τοὺς νησιώτας τὴν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ἀγούσαν, καὶ εἶνε ἀρκετὰ προνοητικὴ ὡς διδοῦσα τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ λέγῃ κατόπιν ἀπόδειξις ὅτι οἱ Κύπριοι δὲν εἶνε δυσπηρεστημένοι εἶνε, ὅτι ἐνῶ σχεδὸν οὐδὲν τέλος ἔχουσι νὰ πληρώσωσι διὰ νὰ φύγῃ, δὲν φεύγουσι».

Τὴν ὑπομονὴν λοιπὸν καὶ τὴν ἐλπίδα διδασκόμενοι παρὰ πάντας τοὺς λαοὺς οἱ Κύπριοι, ὡς ὑπομένωμεν, ἐν ἐλπίδι ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ ἡδυνθῇ ἡ ὄψις, ἢ θὰ ἐκλείψῃ.

Τὴν παρελθούσαν ἀγίαν ἐβδομάδα ἐνώπιον τῆς Ἐφορίας τῶν Σχολῶν διενεμήθησαν εἰς 22 ὄρφανὰ καὶ πτωχὰ, ὑποδήματα καὶ φρέματα ἐκ τῶν χρημάτων τῆς φιλανθρωπικῆς ἀγορᾶς, ἣν ἀπὸ τίνος πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἐνεργουσι κατ' ἔτος αἱ εὐγενεῖς διευθύντριαι τοῦ παρθεναγωγείου τῆς πόλεως μας τῇ εὐαισθητῷ συμπράξει τῶν εὐγενῶν δεσποινίδων, τῶν μαθητριῶν. Εὐεργετούμεναι καὶ εὐεργετούσαι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς διανομῆς ἐκλαίον, τὸ μὲν ἐκ χαρᾶς διότι κάτι ἔκαμαν διὰ τὰ τόσον πτωχὰ ἀδελφάκια των, τὸ δὲ ἐκ λύπης ὅτι ὀλίγον ἀνεκούφισαν αὐτά. Εὐχόμεθα περισσότερον εἰς ἄλλο ἔτος.

Τὴν ἐβδομάδα ταύτην διηλθον διὰ τῆς πόλεως μας οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Πάφου

κατευθυνόμενοι εἰς Λευκωσίαν, ὅπως κατὰ τὴν ἐγκύκλιον τῆς Μακ]τός του προσβῶσιν αὐρίον εἰς ἐκλογὴν Ἀρχιερέως.

Οἱ πατέρες τῆς Ι. Μ. Κύρκου κατόπιν συνελεύσεως, ἀνέθεντο εἰς τετραμελὴ Ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πανοσιωτάτου Οἰκονόμου τῆς Μονῆς κ. Ἐπιφανίου τὴν διαχειρίσιν τῆς Μονῆς ἐπὶ τριετίαν.

Καθ' ὅς ἔχομεν ἐξ Ἀδάνων πληροφορίας, ὁ τῆς περιφέρειας ἐκείνης πρὸ τίνος διορισθῆς Βαλῆς Σακῆρ πασᾶς, Κύπριος, ἀδελφὸς τοῦ νῦν βεζύρου Κιαντῆρ πασᾶ, ἀπέκτησε τὴν ἀγάπην ὄλου τοῦ ὑπ' αὐτὸν λαοῦ, ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκείας, ὡς ἐκ τοῦ μελιχίου τρόπου του, τῆς εὐγενεῖς συμπεριφορᾶς του, τῆς πατρικῆς ὑπὲρ τῆς προσδοκῶν μεριμνῆς του καὶ τῶν φιλοπροσδῶν φρονιμάτων καὶ αἰσθημάτων του. Πολλῶν τοιοῦτων ὑπαλλήλων δὲν εὐμοιρεῖ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, χαίρομεθα δὲ ὅτι ὁ συμπατριώτης μας οὗτος, καίπερ ὀθωμανὸς ἀπέχει πολὺ πολλῶν ὁμοθητῶν του.

Διὰ τοῦ παρελθόντος Ἀυστριακοῦ ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ ἀξιότ. κ. Δ. Κοντός, ἐπὶ τριετίαν χρηματίσας καθηγητῆς τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Λατινικῶν ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ Σμύρνης.

Μικρὰ ἀδιαθεσία καὶ μεγάλος ἐκκλησιαστικὸς κόπος δὲν ἐπέτρεψαν τῷ συντάκτῃ νὰ ἐκδώσῃ τὴν «Σάλπιγγα» κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα.

Εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν» (Μαρτ. 24) γράφει ὁ ἐκ Τρικιάλων ἀνταποκριτῆς τῆς ὀ. κ. Σπυριδῶν Καλύβας ἐκ Τρικιάλων τῆς Θεσσαλίας, ἀνεκάλυψεν ἀλάνθαστον φάρμακον ἐγκυμοσύνης στείρων γυναικῶν ἔττω καὶ 60ετιδῶν, σημειῖ δὲ καὶ τὰ ὄνόματα τῶν γυναικῶν αὐτῆς, στείραι οὔσαι ἐπὶ 16, 27 καὶ 42 ἀκόμη ἔτη, καὶ ἡλικίας ἀπὸ 36 ἐτῶν ἕως 60, ἐποίησαν χρῆσιν τῶν φαρμάκων του καὶ ἐγκυμονοῦσιν ἤδη. Ἡ ἀξία τοῦ φαρμάκου εἶνε 100 δραχμαί. Ἀναγράφωμεν ταῦτα μὴ ἀγνοοῦντες τὴν διάθεσιν πρὸς τεκνοποίησιν τῶν στείρων γυναικῶν. Πλὴν συμβουλεύομεν αὐτάς νὰ μὴ ἀποταθῶσιν ἤδη εἰς τὸν περίφημον τούτον Ἴατρον τῆς στείρωσιν, πρὶν ἢ ἀγγεληθῇ ὁ τοκετὸς τῶν ἐκ τῶν φαρμάκων του ἐγκυμονουσῶν.

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν τῆς διακαινησίμου ἐγένοντο ἐν τῷ χωρίῳ Δρούσια τῆς Πάφου αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ αὐτόθι ὑπὸ τῆς Κυπριακῆς ἀδελφότητος συντηρουμένου σχολείου καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ἱεροπούλου διευθυνομένου, ἐνώπιον τοῦ ἐπόπτου τῆς Σχολῆς ταύτης κ. Ἀνδρ. Θεμιστοκλέους, μεταβάντος ἐκεῖσε πρὸς

τὸν σκοπὸν τούτου. Ὁμολογουμένως ἐκ τῶν τριῶν σχολείων τῆς Ἀδελφότητος σχετικῶς πρὸς τὸν πληθυσμὸν ἐλάττης ἐπαρχίας ἐν ἣ ταῦτα διατελοῦσι καὶ τῶν φοιτῶντων μαθητῶν, τὸ μόνον ὅπερ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ Σωματείου εἶνε τὸ τῆς Δρυστῆς ὡς καὶ ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τῆς ἐσχάτης ἀπεφάνητο ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀδελφότητος. Ἐν τῷ σχολεῖω τούτῳ φοιτῶσι μαθηταὶ 125, εὗρε δὲ παρόντας ὁ κ. Α. Θεμιστοκλέους 124. Ἐκ τῶν γενομένων δ' ἐξετάσεων ἀπεδείχθησαν πρῶτον ἀνώτεροι ἀληθῶς πάσης προσδοκίας, τῶν ἐν αὐτῷ δύο διδασκάλων εὐσυνειδήτως καὶ πιστῶς ἐκτελούντων τὰ καθήκοντά των. Συγχαίρομεν καὶ τὴν Ἀδελφότητα ὅτι αἱ δαπάναι τῆς δὲν γίνονται εἰς μάτην, καὶ τοὺς διδασκάλους ὁ αὐτοὺς κόπους οὖς καταβάλλουσι καὶ τὴν Ἐπαρχίαν ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ἐστῆθη εὐεργετούσα ἡ σχολὴ αὕτη.

Ἐγόμεν ὑπ' ὄψιν τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Σ. Φραγκοῦδης ἐκδοθείσας «Κύπριδα» ἐν ἣ ἐμπεριέχονται ἐν λίαν γλαφυρῇ γλώσσῃ «ἡ Κύπρος τῆς σήμερον, ἡ ἱστορία τῆς Κύπρου ἀπὸ τῶν μυθολογικῶν χρόνων μέχρι τῆς σήμερον καὶ τοπογραφία τῆς Κύπρου».

Τὸ βιβλίον τούτου, ἄριστον ἀνάγνωσμα διὰ πάντα Κύπριον, ἐκ σελίδων 516 συγκείμενον εἰς σχῆμα τέταρτον, καλῶς τετυπωμένον καὶ μετὰ χάριτος ἀκριβοῦς τῆς νήσου ἐν τέλει, τιμᾶται σελιδίων τεσσάρων.

Ἱπποδρομικαὶ Λευκωσίας.

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην καὶ Παρασκευὴν ἔλαβον χώραν ἐν Λευκωσίᾳ οἱ συνήθεις Ἱπποδρομικοὶ ἀγῶνες.

Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν. Τὴν Α' Ἱπποδρομίαν ἐκέρδησεν ὁ «Even Maiden» τοῦ κ. Α. Μεγαληίδου (βρ. λ. 12).—Τὴν Β' Ἱπποδρομίαν ὁ «Gourko» τοῦ κ. Gotgrave (βρ. λ. 18).—Τὴν Γ' ὁ «Marengo» τοῦ κ. Laughlan (βρ. λ. 10).—Τὴν Δ' ὁ «Iskender» τοῦ κ. Μαρσέλλου (βρ. λ. 20).—Ἡ Ε' ἦτο τῶν ζαπιδίων.—Τὴν Στ' ὁ «Gourko» τοῦ κ. Gotgrave (βρ. λ. 15).—Τὴν Ζ' ὁ «Au Revoir» τοῦ κ. Σιακαλλῆ (βρ. λ. 15).

Κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν. Τὴν Α' Ἱπποδρομίαν ἐκέρδησεν ὁ «Cham» τοῦ κ. king (βρ. λ. 12).—Τὴν Β' ὁ «Selim» τοῦ κ. Collyer, (βρ. λ. 12).—Τὴν Γ' ὁ «Iskender» τοῦ κ. Μαρσέλλου, (βρ. λ. 25).—Τὴν Δ' ὁ «Gourko» τοῦ κ. Gotgrave, (βρ. λ. 12).—Τὴν Ε' ὁ «Iskender» τοῦ κ. Μαρσέλλου, (βρ. λ. 12).—Τὴν Στ' ὁ «Gourko» τοῦ κ. Gotgrave, (βρ. λ. 10), καὶ τὴν Ζ' ὁ «Iskender» τοῦ κ. Μαρσέλλου, (βρ. λ. 12).

Εἰς τὸ χωρίον Ἄγιος Ἀθανάσιος εὐρέθη μία θύρα ἡλικίας περίπου 4 αἰῶν, τῆς ὁποίας ἀγνωστος ὁ κύριος. Οἱ ἀπολέσαντες αὐτὴν ἀκατευθύνθησαν εἰς τὸν μουκτάρην τοῦ ρηθέντος χωρίου κ. Θεοδόσιον Γεωργίου.

«Προμηθεύς», Περιεχόμενα ἀριθ. 11.—Οἱ γάμοι τῶν ἀνθῶν ὑπὸ Κ. Μητσοπούλου.—Ἡ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου κατὰ μεταφρασὴν Ἀλεξ. Βάλλης.—Περὶ προγνώσεως τοῦ καιροῦ ὑπὸ Κ. Ζήγγελου.—Ὁ ἠλεκτρικὸς φωτισμὸς ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ τῆς Γενεύης ὑπὸ Δ. Καλδοκρέση.—Αἱ Πάτριαι ὑπὸ μετεωρολογικῆν ἔποψιν ὑπὸ Χ. Κορύλλου.

Περιεχόμενα ἀριθ. 12.—Καταπράυνσις τῆς τριχυμίας διὰ τοῦ ἐλαίου ὑπὸ Κ. Μητσοπούλου.—Φυτὰ σαρκώδη ὑπὸ Ν. Κ. Γερμανοῦ.—Ἰωδιῆα δύο καθηγητῶν τοῦ πλουτε-

χνίου.—Ἡ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου κατὰ μεταφρασὴν Ἀλεξ. Βάλλης.—Τεχνικὸν Παιδίον ὑπὸ Δ.—Ἐκ Μονάχου. Μετεωρολογικὴ ἐξέτασις.—Περὶ τοῦ ἀπολελυμένου δροσισθῆκου.—Προχειρὸς παρασκευὴ ἠλεκτρικοῦ φωτός.

«Ἄν ἀπ λ α σ ι ε ς», Περιεχόμενα ἀριθ. 46.—Ὁ ἀγὼν τῆς «Ἀναπλάσεως».—Ζήκου Ρώτη μελέτη περὶ νεοπλατωνικοῦ πανθεϊσμοῦ καὶ χριστιανικοῦ θεϊσμοῦ.—Ὁ ἀληθὴς χριστιανισμὸς, ποίημα Σαπρῶδ Λεοντιάδου.—Τὰ ἐκ τῆς ἱστορίας διδάγματα κατὰ Πολύβιον, ὑπὸ Χ. Παπαμάρκου.—Πρακτικὴ ἀποψὶς ὕλισμου καὶ χριστιανισμοῦ, ὑπὸ Μ. Γαλιανοῦ.—Ἐπιανετὴ πρῆξις τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἱερᾶς Συνόδου.—ἱστορεῖον ὑπὸ Κ. Διαλεισιμᾶ.—Εἰς τὸν Χριστὸν, ποίημα Καλλυβοῦ Παρρῦ.—Ὁ κ. Ν. Μ. Δαμασκῆ περὶ νηστείας.—Ἡθικοθησκευτικὴ κίνησις.—Δωρεὰ «Ἀναπλάσεως».—Ἀλληλογραφία.

Περιεχόμενα ἀριθ. 47.—Ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων εὐλογῶν καὶ συντρέχων τὰ ἔργα τῆς «Ἀναπλάσεως».—Ζήκου Ρώτη μελέτη περὶ νεοπλατωνικοῦ πανθεϊσμοῦ καὶ χριστιανικοῦ θεϊσμοῦ.—Γεωγραφικὴ Ἐταιρεία.—Τὰ ἐκ τῆς ἱστορίας διδάγματα κατὰ Πολύβιον (Ζ'), ὑπὸ Χ. Παπαμάρκου.—Ἡ χλεύη τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἀγωνίαν τοῦ Σωτῆρος, ὑπὸ Δ. Μαρτίνου.—Εἰς τὸν Ἐστωρικῶν ποίημα ὑπὸ Κ. Διαλεισιμᾶ.—Ἡ Πρόνοια εἰς τὴν φύσιν καὶ τοὺς νόμους τῆς, ὑπὸ Ν. Γαλιανοῦ.—Ὁ μητροπολίτης Ἀθηνῶν εὐρίσκει μιμητῆς. Ἐπιστολὴ Μ. Ι. Γαλιανοῦ.—Θρησκευτικὴ κίνησις.—Δωρεὰ «Ἀναπλάσεως».—Δελτίον βιβλιοθήκης.—Ἀλληλογραφία.

«Παιδικὸν περιοδικὸν», Περιεχόμενα τεύχους τετάρτου.—Τὸ πῦγμα τοῦ Γιαννάκη.—Ἡ Τραπῆρα πέτρα εἶνε πλησίον τοῦ Καπιτωλίου.—Πέτρος Βαντάελ (συνέχεια).—Συμβουλαὶ καὶ ἀποφθέγματα.—Ἡ σοφία ε' τὰ παιδία.—Δύο ἀδελφοὶ καὶ δύο στρουθία.—Ὁ Δράκος.—Ἀποτέλεσμα ἑ. Μουσικῶν τεμαχίων «τὴν αὐτὴν τὴν αὐτὴν».

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως συνιστᾷ κατ' ἐπανάληψιν εἰς τοὺς κ. κ. Σχολάρχας, Ἑλληνοδιδασκάλους καὶ Δημοδιδασκάλους τὸ ἄριστον τοῦτο περιοδικόν, ὡς συντελοῦν εἰς τὴν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν παιδῶν.

Συνιστῶμεν τὰ ἐξῆς λίαν ὠφέλιμα πρὸς πάντας βιβλιάρια τοῦ κ. Ε. Δ. Ζύγουρα.

«Ἐμπορικὴ Βιβλιοθήκη».—Α' Ὁ πρακτικὸς βίος τοῦ ἐμπορίου ἐκδοσις Β' δρ. 250.—Β' τὸμος ἐμπορικῆς ἐπιστολογραφίας νεωτάτης ἐκδοσις δρ. 500.—Γ' τὸμος Ἱστορίας τοῦ καθόλου ἐμπορίου δρ. 250.—Δ' τὸμος Στοιχεῖα πλουτολογίας δρ. 3.—Ε' καὶ ζ'. Γενικὴ λογοστικὴ (ὑπὸ τὰ πιεστήρια) δρ. 8.—Ἡ κατασκευαστικὴ μετὰ τῆς λογισμογραφίας δρ. 300.

Βιβλιοθήκη τοῦ γυναικείου φύλου.

Ἐγχειρίδιον τῆς οἰκιακῆς οικονομίας ἐπιμελημένης δρ. 120.—Μετὰ τοῦ Πρακτικοῦ ἐδγ. δρ. 300.—Ἡ ραπτική, κοπτική, πλεκτική μετὰ 40 σχήματα δρ. 150.—Ὁ Πρακτικὸς ὁδηγὸς τῆς οἰκοδομητικῆς δρ. 2.—Τὸ Ἐγχειρίδιον τῆς Γεωργικῆς λεπτὰ 60.—Πλήρες διδασκτικὸν ἐπιστολᾶριον διὰ τὰ σχολία τοῦ κ. Θεμ. Ε. Ζύγουρα ἀντι δρ. 150.—Σύντομον ἐπιστολᾶριον διὰ τὰ παιδία δρ. 030.

Βιβλιοθήκη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τόμ. α. 1888
Βιβλιοθ. " " " δ'. 1889.

Οἱ βουλόμενοι ἀπευθυνθήτωσαν ἢ πρὸς τὸν ἴδιον εἰς Ἀθήνας, ἢ πρὸς ἡμᾶς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεγάλῃ ἐνδεια καὶ πεῖρα ἐπικρατεῖ ἐν Κρήτῃ διότι ἐνεκεν τῶν ταραχῶν δὲν ἐκαλλιεργήθησαν οἱ ἀγροί. Πολλοὶ οἰκογενεῖαι χωρικῶν πεινῶσι κυριολεκτικῶς, ἀπέθανον δὲ καὶ τινες ἐκ τῆς πείνης. Πλήθῃ γυναικοπαίδων δι' ἐκάστου ἀποπολοῦ πεμποῦνται ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Κρήτης εἰς Ἑλλάδα, οἱ δὲ ἄνδρες ἀπαλλασσόμενοι οὕτω τῶν οἰκογενειακῶν μεριμνῶν τρέπονται εἰς τὸν ἀρματολικὸν βίον. Εἰς τὰς πεδιάδας ὁ λαὸς ἐκ φόβου ὑπακούει εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ ὑποφέρει τὰ πάνδεινα, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ὄρεων παρατείνεται ἡ ἀντίστασις καὶ πολλοὶ στρατιῶται φορεῦνται ἐν τῷ κρητικῷ.

Ἡ κατάστασις τῆς Κρήτης ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρεῖται κρίσιμος.

Αἱ ἐκείθεν ἐργόμεναι εἰδήσεις περιγράφουν τὴν κατάστασιν αὐτῶν διὰ τῶν μελανοτέρων χρωμάτων μὴ σφιγνόνουσι ποσῶς μὲ τὰς ἐναντίας ἐπισήμους ἐκθέσεις.

Ἐξαιρετικῶς εἰς τὸ διαμέρισμα Ρεθύμιου οἱ μουσουλμᾶνοι ἐξακολουθοῦν τὰς ἀδίκους αὐτῶν πράξεις καὶ τὰς θυρωδίας ἐναντίον τῶν εἰρηνικῶν χριστιανῶν.

Τὴν Κυριακὴν 16 τρέχοντος, ὁ δήμαρχος τοῦ χωρίου Παλιὰνα, ἐπιληρωθὴν ἔωθεν τῆς ἐκκλησίας διαρκούσης τῆς θείας λειτουργίας καὶ μετεφέρθη ποιμπικῶς εἰς τὰς ὁδοὺς ἐνδεδυμένος στατικῶς ἱερατικὰ ἄμφια ἐν τῷ μέσῳ τῶν γελῶτων καὶ τῶν ἐμπαιγμῶν τῶν μουσουλμάνων.

Φαίνεται βέβαιον ὅτι οἱ τοῦρκοι πράττουν ὅτι δυνατόν διὰ νὰ φέρουν ἀναστάσιον κατέχοντες τὴν περίστασιν νὰ τὴν σβέσουν ἐν τῇ σκληρότητι. Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις τὰ πράγματα ἐν Κρήτῃ εἶνε ἐπὶ ἐντροῦ ἀκμῆς. Λέγεται ὅτι ἐξερράγη ἡ ἐπαναστάσις, στίφη δ' ἐνοπλα περιφέρονται εἰς τὰ ὄρη.

Λοσδίον, 3.—Αἱ ἐφημερίδες ἐπιτίθενται κατὰ τοῦ Ἐμὶν πασᾶ κατηγοροῦσαι αὐτὸν ἐπὶ ἀγνωμοσύνη καὶ συμβουλευούσαι τὴν ἀγγλικὴν ἐταιρίαν νὰ διατελῇ ἀγρῦπος.

Βερολίον, 6.—Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φιλελευθέρων ἀρνοῦνται νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ἀντιρρητικὴν μνημείου εἰς τιμὴν τοῦ πρίγκηπος Βίσιμαρκ.

Ἀθήναι, 7.—Τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα περιέβρισαν τοὺς χριστιανοὺς καὶ διηπάσαν πολλὰς ἐκκλησίας ἐν ταῖς ἐπιρραχίαις τῆς Κρήτης. Ὁ Σακὴρ πασᾶς διέταξεν ἀποστηρῆν ἀνάκρισιν.

Ὁ ἰταλικὸς στόλος θὰ πλέσῃ εἰς Τουλῶνα ὅπως χαιρετίσῃ τὸν κ. Καρῶ.

Χωροφύλακες Οὐγγροὶ διαβάτες τὰ σύνορα κατεδίωξαν ἐπὶ τοῦ σερβικοῦ ἐδάφους πολίτας σέρβους οἵτινες καθὰ λέγεται ἔκοψαν ἔξυλα ἀπὸ τὰ δάση τῆς Οὐγγαρίας. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐφορέθη εἰς Σέρβους.

Ὁ σέρβος βουλευτὴς Κρούιτς σφόδρα ἐπετέθη ἐναντίον τῆς αὐτροουγγρικῆς Κυβερνήσεως δι' ἀκαταλλήλου γλώσσης δι' ὃ καὶ ἐπεβλήθη σιωπὴ εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Ἐκ τῶν διακριθῶσεων ἀπεδείχθη, εἶπεν ὁ Σάβα Κρούιτς ὅτι οἱ Σέρβοι προσηνήχθησαν προκλητικῶς εἰς τοὺς χωροφύλακας, ἐν τούτοις ἡ αὐτροουγγρικὴ κυβέρνησις εἶναι ἐτοιμὴ νὰ ἀποζημιώσῃ τὴν οἰκογένειαν τοῦ θύματος ὡς διαβεβαιοῦται.

Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Γενεύης» δημοσιεύει τηλεγράφημά τι ἐκ Βιέννης ἀναγράφον ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας μεγάλοι κερσσηροῦνται ἀνησυχία ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις τῆς πρωτευούσης ταύτης, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον ἀποδιδουμένου σχεδίου περὶ συγκλήσεως συνδιασκεψέως, σκοπὸν ἐχούσης τὸν γενικὸν ἀποπλισμὸν. Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Αὐστρίας θεωροῦσι τὴν πρότασιν ταύτην ὡς ἐπιπλεῶν κινδύνων, καθόσον ἀρνήσις τις σχεδὸν βεβαία τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας δύναται νὰ γεννηθῇ πολλὰς διεθνεῖς ἐπιπλοκάς.

Ἡ ἐφημερίς «Φύρδην Μίγδην» λέγει ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶνε ἤδη ἀκέφαλος. Ἡ βασίλισσα εἶναι εἰς Αἰξ-Λέ-Μπαίν, ὁ διάδοχος τῆς εἰς Βερολίον καὶ τούτου ὁ διάδοχος εἰς τὰς Ἰνδίας ὁ δὲ πρωθυπουργὸς εἰς Ριβιέραν. Οὐχ ἦτον τὰ πράγματα δὲν πηγαίνουν χειρότερα.

Ἐξ ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν ἀπευθύνει πρὸς τὴν ρωσικὴν ἐφημερίδα «Γρασδάνην» ἡ δεσποινίς Στάννα Βιερνίτσβα, δεσποινίς τῶν τιμῶν τῆς Ναβαλλίας, προκρίπτει ὅτι ἡ βασίλισσα δὲν δύναται νὰ ἴδῃ τὸν υἱὸν αὐτῆς, ὅσον ἐπέθυμι. Ὁ βα-

αιδώς Ἀλέξανδρος εἶδε πεντάκις μόνον τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἀπ' οὗτου αὕτη μετέβη εἰς Βελιγράδιον.

—Τηλεγραφοῦσιν εἰς τὰ «*Ημερήσια Νέα*», ὅτι ὁ ἐν Σοφίᾳ προξενικὸς πράκτωρ τῆς Σερβίας κ. Δάνιτς ἀπῆλθεν ὀριστικῶς τοῦ Σερβικοῦ ἐδάφους καὶ ἐνεπιστεύθη τοῦ ἐπὶ τῆς γαλλικῆς πρоста-σίου.

—Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλουσιν ἐκ Βερολίνου ὅτι ὁ Ἐμὶν πασσαὶς ἔλαβε πληρεξουσιότητα νὰ εἰσαγῆ τὴν γερμανικὴν σημαίαν ὅπου ἂν κρινῆ ἀναγκαῖον, παρεχωρήθη δὲ αὐτῷ πίστωσις ἐκ πολλῶν ἐκατομμυρίων ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ πολέμου.

—Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ὁ Βράυς ἐπηρώτησε τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν «*ἐὰν εἶχεν ὑπόστασιν τινα ἢ ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγραφηθεῖσα εἰς τὸν «Χρόνον»* εἰδήσις ὅτι σκάφη περιπολοῦντα περὶ τὴν Κρήτην, ἀνεπέτασαν πρὸς ἐξαπάτησιν τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν καὶ ἐόν, τῆς εἰδήσεως ἀποδεικνυομένης ἀληθοῦς, ἢ κυβερνήσις τῆς ἀνάσσης θὰ λάβῃ μέτρα κατὰ τῆς ἀτόπου ταύτης διαγωγῆς».

Ὁ Φέρνυσον ἀπεκρίθη: «*Ἦκούσαμεν τὸ ἐν Ἀθῆναις διαδοθὲν θρύλλημα ὅτι σκάφη ὤρθησαν πλείοντα περὶ τὴν Κρήτην ὑπὸ σημαίαν ἰταλικήν. Δὲν ἠκούσαμεν ὅμως ὅτι ἐγένετο παραπλησία χρῆσις τῆς ἀγγλικῆς σημαίας, οὐδ' ἔλαβε τοιαύτην εἰδησιὴν τὸ ναυαρχεῖον».*

Ὁ Βράυς ἠρώτησε τότε, ἐὰν, ἀφοῦ ἡ εἰδήσις ἠγγέλθη θετικῶς ἐν τῷ «*Χρόνῳ*» ἢ κυβερνήσις θὰ φροντίσῃ νὰ ἐξετάσῃ κατὰ πόσον ἦτο ἀκριβής.

Ὁ Φέρνυσον δὲν συνήρῃσε: «*Φρονῶ (ἀπεκρίθη) ὅτι δὲν εἶμαι ὑπόχρεως νὰ ἐνεργῶ ἐρευνᾶς ἐπὶ πάντοτε θρυλήματος, ἀναγραφομένου ἐν ταῖς ἐφημερίσιν. Ὑπάρχουσι σκάφη τῆς ἀνάσσης ἐν ταῖς θαλάσσαις ἐκείναις καὶ ἐὰν ἐγένετο ἄτοπος χρῆσις τῆς ἀγγλικῆς σημαίας θὰ κατήγγελλον τὸ γεγονός».*

—Κατὰ τινα πληροφορίαν τῶν «*Νέων τοῦ Μονάχου*», ὁ στρατηγὸς Καπρίβη ἐρευνᾶ τισε τὴν παρελθούσαν Πέμπτην παρὰ τῷ Βαλτικῷ, ἐν τῇ σειρά δὲ τῆς δι.μ.ίας διηγήθη ὅτι ἤδη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου ὁ αὐτοκράτωρ ἠρώτησεν αὐτὸν ἂν ἐδέχετο τὴν θέσιν τοῦ καρχαλλορίου τοῦ κράτους.

Ὁ στρατηγὸς Καπρίβη εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἀπήντησεν:

—Ἐὰν σήμερον ἢ αὔριον, ἐν ὧρα πολέμου, ἢ Ὑμ. Μεγαλειότης εὐδοκίῃ νὰ μοι ἀναθέσῃ θέσιν κινδύνων ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης θὰ ἀποδεχθῶ ταύτην ἀδυστάκτως, ἐν ἀνάγκῃ δὲ θ' ἀποθάνω ὑπὲρ τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος. Ἀλλὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ καρχαλλορίου εἶναι ὄλως διάφορον. Ἐν τούτοις, ἐὰν ἀναγκασθῶ ν' ἀποδεχθῶ τὴν θέσιν ταύτην, θὰ θεωρήσω αὐτὴν ὡς τιμητικὴν θέσιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης καὶ ἐν ἀνάγκῃ θὰ εὖρω καὶ ἐν αὐτῷ ἐντιμὸν τέλος.

Πράγα, 3.—Ἐκ Πετροπόλεως μαρθάνομεν ὅτι ἡ θέσις τοῦ Γλερᾶ ἐκλονήθη, καὶ ἡ πτώσις αὐτοῦ ἀναβάλλεται, ἕως οὗ ὁ αὐτοκράτωρ εὖρη κατάλληλον διάδοχον.

Βιέννη, 3.—Ἀγγέλλεται ἐκ Τεχεράνης εἰς τὴν «*Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν*» ὅτι συμβασις συνομολογηθεῖσα μεταξὺ Ρωσίας καὶ Περσίας ἐκχωρεῖ εἰς τὰ ρωσικὰ πλοῖα τὸ δικαίωμα νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸν ὄμιον τοῦ Μουρδάβ.

Ρώμη, 8.—Ὁ «*Καπιτὰν Φρακτάσας*» ἀγγέλλει ὅτι ὁ ἀρχιγραμματεὺς Καπρίβης ἀπηύθυνε μακρὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Κρίσπην, ὅστις ἀπήντησεν αὐτῷ ἀμέσως. Ἡ ἐφημερίς αὕτη φρονεῖ ὅτι ἀνακτιρῆτικῶς ἐκ

τῆς ἀλληλογραφίας ταύτης δύναται τις νὰ ἐξαγάγῃ τὸ συμπέρασμα τῆς συνεχίσεως τῆς εἰρηκτικῆς πολιτικῆς.

Ο ΠΡΟΠΑΠΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΣΕΓΓΟΝΗ. (συνέχεια).

Μὴ ληθμονῆς λοιπὸν ἀγαπητὲ γαμβρὲ ὅσα εἶπαμεν πρὸ ἄλλοτε καὶ τὰ παρεδέχθης καὶ σὺ, ἐτι δηλαδὴ ἄ) ὅταν ὁ ἄνθρωπος καταγίνεται εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ χωρὶς ὄρεσιν καὶ ἐλπιδᾶς ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ, δὲν ἐπιτυγχάνῃ, β') ὅτι τὸ παιδί, ἐὰν δὲν περιορισθῇ ἀπὸ τῆς μικρᾶς τοῦ ἡλικίας εἰς καλὰς πράξεις ἀδύνατον ὅταν μεγαλώσῃ νὰ περιορισθῇ, καὶ γ') ὅτι τὸ μοναδικὸν γαλιναῖρι τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἡ ἠρησκεία. Ὅσα σ' ἐρωτήσω τώρα καὶ ἄλλα, διότι ἀπὸ τῶν ἀπαντησέων σου μοῦ φαίνεται ὅτι λαμβάνω περισσοτέρην δύναμιν εἰς τὰς ιδέας μου. Ἦρχισα νὰ ὑποπτεύωμαι ἂν φοβερὸν πρᾶγμα καὶ θὰ μᾶθω τώρα. Παραδέχεται ὅτι ὑπάρχει Θεός;—Ἐ... ποῦς ζεῖς;... ἀλλὰ...—Ἦμμερτὸν σου Θεὸς μου! Σὺ παραδέχεται ὅτι ἔχεις νοῦν;—Ἐ... πιστεύω ὅτι ἔχω.—Καὶ πόθεν ἐμπροῦ νὰ καταλάβω ἐγὼ ἂν ἔχῃς νοῦν;—Ἀπὸ τὰ ἔργα μου.—Πράξο! Καὶ τὰ ἔργα σου αὐτὰ μπορεῖς νὰ τὰ συγκρίνῃς μὲ αὐτὸν τὸν κόσμον, ἢ τὰς τέχνας σου μ' αὐτὴν ἄλλην τὴν τέχνην ποῦ εἶνε κατωμμένος ὁ κόσμος;—Ὅχι, βέβαια.—Καὶ ὅταν λοιπὸν τὰ ἔργα σου αὐτὰ καὶ αἱ τέχνη σου, τὰ ὅποια εἶνε οὐτιδανά πράγματα, λέγῃς ὅτι εἶνε σημεῖα πῶς ἔχεις νοῦν, αὐτὸς ὅλος ὁ κόσμος δὲν παραδέχεται ὅτι εἶνε σημεῖα ἐνὸς μεγάλου νοῦ, τόσο μεγαλιτέρου τοῦ ἰδικοῦ σου ὅσον τεχνικώτερος καὶ σοφώτερος εἶνε ὁ κόσμος ἀπὸ τὰς ἰδικὰς σου τέχνας;—Πῶθόν.—Τί θὰ πῆ πῶθόν; Εἶδες ποτέ κανὲν ρολόγι νὰ γείνη μόνον τοῦ; ἢ κανὲν σπῆρι. ἢ αὐτὸ τὸ πᾶν, ἢ αὐτὸ τὸ καπέλλο σου;—Ὅχι.—Λοιπὸν παραδέχεται ὅτι καὶ αὐτὸν ἔλον τὸν κόσμον μ' ὅλους τοὺς ἀπτεράς, οἱ ὅποιοι καθὼς λέγετε σεῖς εἰ σοφοί, πῶθόν νὰ ἦνε κατοικημένοι, οἱ ὅποιοι καθὼς λέγετε γυρίζον ὄλοι καὶ τὺς βλέπομεν μὲ τὴν τάξιν, μὲ τὴν σοφίαν, μὲ τὴν δύναμιν, καὶ ὁ ὅποιος μ' ἔλον ὅτι εἶνε κατωμμένος ἀπὸ χιλιάδας χρόνων θαυμάζεται καὶ σήμερον, παραδέχεται λοιπὸν ὅτι αὐτὸν τὸν κόσμον τὸν ἔκαμεν ἕνας νοῦς, ἄλλοτε τελειότερος τοῦ ἰδικοῦ σου, δηλαδὴ ἀθάνατος, καὶ ὁ ὅποιος κατοικεῖ εἰς ἕν σῶμα ἄλλοτε λεπτότερον τοῦ ἰδικοῦ σου, δηλαδὴ ἄυλον;—Πιστεύω.—Τί πιστεύεις; παραδέχεται;—Παραδέχομαι.—Λοιπὸν αὐτὸν τὸν μέγαν νοῦν διὰ τὴν δὲν τὸν ὀνομάζεις Θεόν; Σῆμα πᾶν καὶ βίαιε τὸν σταυρὸν σου. Τί ξεκοκκινάζεις; εἶνε τὸ δαιμόνιον τῆς ὀλιγοπιστίας καὶ δὲν θέλεις νὰ τὸ ἀφήσῃς νὰ ἐγγὺ ἀπὸ πᾶν σου. Γαμβρὲ, ὅταν θεληματικῶς σου βάλῃς σκέπην εἰς τὰ μάτια σου, δὲν βλέπεις τὸν Θεόν. Σῆκωσε αὐτὴν τὴν σκέπην, παραδέχθου μ' ἄλλην τὴν καρδίαν σου τὴν ὑπερξῆν τοῦ Θεοῦ καὶ τότε θὰ τὸν βλέπῃς καὶ θὰ τὸν αἰσθάνῃσαι εἰς ὅλας τὰς πράξεις σου, εἰς ὅλον τὸν βίον σου, καὶ τότε μὲ χαρὰν θὰ καταγίνῃσαι ἕνα ἔργον σου καὶ, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἔμα ἐπικαλεσθῆς τὸ πανάγαθον Ὄνομά του θὰ σὲ βοηθήσῃ, θὰ κατευδοῦνται ὄλοι σου αἱ πράξεις. Ἴδου λοιπὸν ὅτι ἤλθαμεν εἰς τὸ προκείμενον, ἐτι δηλαδὴ τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὅποιος εἰς κάθε ἔργον τοῦ θετικῆς ἐμπροσ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχει τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ τοῦ βοηθήσῃ, ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου τὰ ἔργα εὐδοῦνται, ἐνῶ τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὅποιος εὐρίσκειται χωρισμένος ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ ὅποιος εἰς κάθε ἔργον τοῦ δὲν ἔχει ἐλπίδα τὴν βοηθειάν του, μὲ δυσπιστίαν καὶ μὲ ἀμφιβολίαν καταγίνεται, καὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου τὰ ἔργα δὲν προοδεύουσι. Δὲν τὸν καταστρέφει λοιπὸν ὁ Θεός, ὡς ἠθέλησες νὰ μὲ πῆς, ἀλλὰ τὸν καταστρέφει ἡ ἰδία τοῦ κκῆ ἰδέα ἣτις γεννᾶται μέσα του ἕνεκα τῆς ὀλιγοπιστίας του. Ἐτελειώσαμεν τὸ πρῶτον καὶ ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὸ δεύτερον.

Ἐὰν βάλωμεν εἰς τὸν νοῦν τί θὰ γείνωσι τὰ τέχνα τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὅταν ἀνατραφῆσι χωρὶς τοῦ ἠρησκαικοῦ γαλινοῦ, χωρὶς νὰ λαμβάνωσιν ἠθικὰ παραδείγματα ἀπὸ τῶν γονεῖς τῶν, χωρὶς νὰ μάθωσιν ἀπὸ μικρὰ νὰ σέβωνται καὶ ν' ἀγαπᾶσι τὴν ἠρησκείαν τῶν, ἦτις μόνη θὰ τὰ περιορίσῃ αὐστηρῶς ὡς θεία καὶ αὐστηρὰ μήτηρ ἀπὸ κάθε κακῆν, αἰσχρᾶν καὶ ἀτιμὸν πρᾶξιν, ἦτις μόνη θὰ τὰ διδάξῃ τὰ καλὰ ἔργα καὶ τὰς ἐντίμους καὶ ἐπαινετὰς πράξεις, τί θὰ γείνωσι κατόπιν; Ἦ θὰ καταπαταλήσωσιν εἰς τὰς διαφόρους ὀρέξεις τῶν τὴν περιουσίαν τῶν γονέων τῶν, ἐὰν ὑπάρξῃ, διότι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐνοήσωσι μὲ πόσους κόπους συνηθροίσθη ἡ ἐκείνη ἢ περιουσία, ἢ μιμούμενα τὰ παραδείγματα τῶν γονέων τῶν θὰ φανῶσιν προοδευτικῶς θὰ ἐγκλημάτωσιν καὶ ἐπὶ τέλος νὰ πάθωσι δι' ἐγκλημά τι καὶ νὰ καταστραφῶσιν. Ἴδου λοιπὸν ποῖον μέλλον περιμένει τὰ γνήσια αὐτὰ τέχνα τῶν ἀσεβῶν πατέρων τῶν. Ἴδου ποῖον εἶδος πολιτικῆς καὶ πατριώτικῆς κατασκευάζουσιν οἱ τοιοῦτοι γονεῖς. Εἶνε δυνατόν τοιαῦτα τέχνα νὰ δυνηθῇ μόνη ἢ

παιδεία κατόπιν νὰ ἐπανακέρῃ εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν; Ἄδύνατον. Ἡ παιδεία, ἐὰν ἦνε μεγάλη, πρᾶγμα ἀδύνατον εἰς τοὺς πολλοὺς καὶ μάλιστα διὰ τοὺς κυπριώτας, ὅτι χρησιμεύσῃ μόνον εἰς τὸ νὰ κλύπταιται μὲ περισσοτέραν τέχνην αἱ αἰσχρὰ ἢ αἱ ἀδικοὶ πράξεις.

Ἐκ τούτων ὄλων πιστεύω νὰ ἔχῃς τόσον νοῦν ὥστε νὰ ἐνοήσῃς καὶ τὸ τρίτον, δηλ. νὰ πεισθῆς, ἐτι αἴτις τοῦ ἠρησκαικοῦ γαλινοῦ ἀέρα κοπανίζουσιν καὶ γονεῖς καὶ διδάσκαλοι. Ἐὰν ἔχῃς καρμίαν ἀμφιβολίαν περὶ ὄλων τούτων εἶμαι ἔτοιμος τώρα νὰ σοῦ δώσω ἀπάντησιν.—Ἐγὼ μάλιστα νὰ κίω μίαν ἐρώτησιν—ποῖαν;—Ἐθουμείσαι ἐτι ἐλ' αὐτὰ μοῦ τὰ ψάλλῃς διότι δὲν ἐπῆρα ἰς τὴν Ἐκκλησίαν;—Βέβαια.—Λοιπὸν δὲν γίνεται νὰ ἦνε κανεὶς χριστιανὸς καὶ καλὸς μάλιστα χωρὶς νὰ περᾶσῃ συχνὰ ἰς τὴν Ἐκκλησίαν;—Εἶμαι πρόθυμος νὰ σοῦ πῶ καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἰδέαν μου. Ἄκουσε λοιπόν. (ἀκολουθεῖ).

Λύσις τοῦ 33 αἰτήματος Ἀπολλωνίου.—Αὐτὸς ὁ ἐκ Βαρσοῦν κ. Α. Ε. Λόζου. (ὡς καὶ τοῦ 34).—Τὸ 34 αἰτήμα ἔλασε καὶ ὁ ἐκ Λόζου κ. Η. Πέτα.

Λύσις τοῦ 35ου αἰτήματος: Κ. Ἄρμηλος κ. Ἄρμηλος.—Αὐτῆρας εἰ κ. Ν. Γ. Κόρταλης, Α. Ε. Λόζου ἐκ Βαρσοῦν, Η. Μυχαηλίδης ἐκ Κοντῆας.

Λύσις τοῦ 4 λογαζιῶν.—Ἡ εὐστία αἴτις μαθήτῶς τῶν φλόν, ἢ δὲ μαθήτῶς αἴτις φρονήτῶς ἐλλοπίου.

Αὐτῆρας εἰ κ. Η. Μυχαηλίδης ἐκ Κοντῆας, Κ. Παπαδόπουλος ἐκ Μαραθούσου, Α. Ε. Λόζου ἐκ Βαρσοῦν.

ΑΙΝΙΓΜΑ 36ον.

Ἄνευ ἐμοῦ δὲν δύνασαι οὐδὲν νὰ ἰστορήσῃς. Οὐδ' ἕνα μικρὸν ποῦμα ἂν θέλῃς νὰ ποιήσῃς. Ἐὰν τὸ πρῶτον γράμμα μου ὦ ὄλοτα ἀκριβές, τότε τῇ βοηθείᾳ μου ἐνδρα θὰ σοῦ εἴπῃς. (Ἀχλ. Ρωσίδης ἐκ Λόζου).

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρατία ἄπισσα	γρ.	185—200
δευτέρας ποιός.	"	160—180
" ζυμωμένα	"	120—140
ρακὴ σούμα 19 βιβ. ἢ ἐκ. παρ.	"	55—60
σταρβίδες βρασταί	"	57—60
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκος γρ.	"	116—120
σῖτος τὸ κοῖλον γρ.	"	18—22
κρήνη	"	10—12
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	"	88—90
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.	"	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριγάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, καὶ βάθος 60, ἦτοι ἐμβαδὸν 4,680 πόδας τετραγωνικούς, καὶ συνοφειόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτίστου καὶ Πολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθῆτωσαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἢ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χριστοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους, 45 πλάτους, ἔχουσα σύνορα δύο ὁδοῦς, ἀπ' ἑτέρου γῆν ὀρφανῶν Κεσόγλου καὶ διπλοῦ κήπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσορσιτισίας καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωματίων, καὶ αὐτῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.

Εἰδοποιουνται οἱ εἰς Σμύρνην μεταβαίνοντες Κύπριοι ὅτι μεγάλην θὰ εὐρίσκωσι περιποίησιν ἐν τῷ «Ξενοδοχείῳ τῶν ξένων» διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ Κυπρίου κ. Γεωργίου χ' Λάμπρου, καὶ κειμένῳ ἐπὶ τῆς Πραγμασίας. Οἱ εἰς τὸ μέγα τοῦτο ξενοδοχεῖον πορευόμενοι εὐφημὸν μνεῖαν ποιῶνται τοῦ καλοῦ διευθυντοῦ διὰ τὴν πρόθυμον περιποίησιν, καθαριότητα, ἀναπαύσεις κλ. κλ.